

De Van Moer triatlon in Zwijndrecht 25/09/2010

Deze triatlon werd voor de eerste keer ingericht door de Van Moer Group in en rond de Waaslandhaven.

De start van de triatlon ging door in het Doeldok om daarna 45km doorheen de haven van Antwerpen te fietsen. De laatste 10 km lopen werd georganiseerd voor de Van Moer Site.

Kurt en Arno wilden deze triatlon nog doen als afsluiter van het seizoen, ik zag het niet meer zitten en ging dus mee als supporter samen met Hylke (mijn dochter).

Het weer zat ons niet mee, veel wind, koud en regen, af en toe en opklaring maar deze was van korte duur. Maar ja, als Alain een volledige triatlon kan doen in zelfs slechtere weersomstandigheden moet een ¼ zeker lukken.

Het Doeldok ligt op een goede 6 km van het wedstrijdsecretariaat, dus werd er in groep naar de start gefietst, aangezien ik ook met de fiets was, reed ik ook maar mee. Halverwege de tocht ging het mis, ik voelde mijn voorwiel weg glijden, ik bots tegen Kurt aan (die gelukkig zijn fiets kon recht houden), en daar lagen Hylke en ik dan, op het asfalt, Arno die juist achter reed kon ons niet meer ontwijken en viel op ons.

Mijn handen, knie en heup waren geschaafd, Arno was ook op zijn knie gevallen en Hylke stond met een klein eitje op haar hoofd. We werden ter plaatse geholpen door de brandweer en aan het Doeldok werden we verder verzorgd door het rode kruis. Arno had groen licht, hij kon nog aan de wedstrijd beginnen, zijn knie was wat opgezet en geschaafd, maar het moest lukken. Hylke was erg geschrokken en Kurt wilde dan ook naar huis, ik kon hem overhalen om toch te blijven.

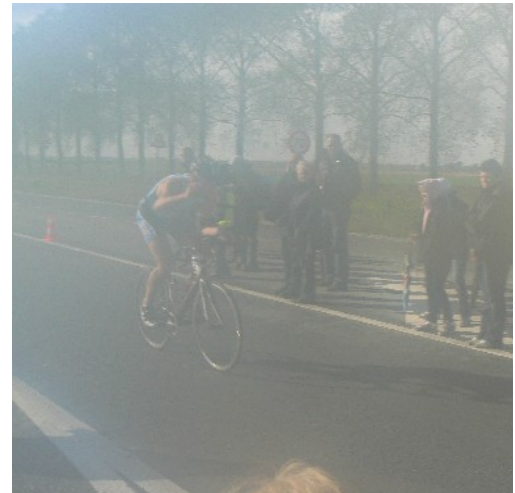
Terwijl Hylke in de ambulance van het rode kruis aan het recupereren was, blies de wind de omheiningen van de wisselzone (zwemmen/fietsen) omver, de tent van het rode kruis ging ook bijna de lucht in en als dat dan nog niet genoeg was begon het op nieuw te regenen, daar stonden ze dan in hun wetsuit te klimmen van de kou.



Er waren 2 wave's voorzien : eerst de dames (die maar met 8 waren) en 5 min later mochten de heren starten. Ze moesten tot aan het keerpunt zwemmen en terugkeren om vervolgens lang dezelfde trap er terug uit te komen.

Tijdens het zwemmen ging het nogmaals een keer flink regenen, maar het was gelukkig gestopt als de eerste atleten uit het water kwamen. Met als gevolg dat er in de wisselzone redelijk wat plassen water stonden en bijna iedereen in het water stond om zijn schoenen aan te doen.

We stonden nog niet zo lang te wachten langs het fietsparcours als we hoorden van de medewerkers van het rode kruis dat er al iemand gevallen was. Dit parcours was uitgestippeld door de haven, waar ze over redelijk wat sporen moesten die niet afgedekt waren.



(Oeps, het fototoestel weet wat van de regen)

Eenmaal ze gepasseerd waren besloot ik om terug te rijden naar het wedstrijddorp om ze daar dan nog te zien lopen.

Hylke keerde terug samen met Karin en Stefan met de wedstrijdbus.

Onderweg moest ik even wachten daar ik het fietsparcours moest kruisen. Daar stond iemand van de VTDL om de triatleten er op te wijzen voorzichtig te zijn op de treinsporen.

Daar hoorde ik ook dat er iemand onmiddellijk naar het ziekenhuis gebracht was, hij was op een rond punt gevallen en had een serieuze wonde aan het hoofd en het oog.

Ik mocht door en haastte me naar het dorp, want ze moesten al lang aan het lopen zijn. Eens aangekomen bij Karin en Stefan (langs het loopparcours) hoorde ik dat ze nog geen van beiden hadden zien lopen.

Ik ging naar de wisselzone (fietsen/lopen) kijken, en inderdaad hun fietsen stonden daar nog niet.

Dan maar terug naar het fietsparcours gaan kijken, ik zag in de verste verte niemand meer afkomen.

Dit klopte niet er waren bijna 2uur gepasseerd en ze waren nog niet binnen ??????????????

Ik keerde terug naar het wedstrijddorp en zag een Tvzwinner in de ambulance zitten, het was Arno, hij was over een spoorweg gevallen en had vermoedelijk zijn sleutelbeen gebroken. Ik vroeg aan de verzorgster of ze wist wie er naar het ziekenhuis gebracht was, maar ze kon enkel zeggen dat het twee personen waren. Daarop belde de verantwoordelijke naar het ziekenhuis om de nummers te vragen, maar Kurt was geen van de gekwetsten. Er waren extra ambulance ingezetten omdat er zoveel atleten gevallen waren, maar ook daar was hij niet bij.

Ik had beloofd om Arno naar het ziekenhuis te brengen, maar zolang Kurt niet terecht was wilde ik daar niet weg. Volgens de organisatie was iedereen binnen, maar ze hielpen direct uit te zoeken waar hij kon zijn.

Daar was hij dan, hij had plat gereden over een treinspoor en had zijn band redelijk snel kunnen vervangen, maar er zat ook een grote scheur in zijn buitenband. Hij heeft nog een heel eindje kunnen fietsen maar de binnenband kwam er uit, dan maar wat druk gelost maar op de volgende overweg was het gedaan en was dan maar te voet naar het wedstrijddorp gekomen. Was dat een serieuze last van mijn schouders, dat hij terecht was.

Eenmaal Kurt hoorde wat er met Arno gebeurd was, hadden we in een record tempo alles ingeladen.

Hij voerde Arno naar het ziekenhuis en ik kwam achter met zijn auto. Hij hield zich goed maar ik vermoed dat hij toch veel pijn had.

Diagnose: Zijn sleutelbeen is op twee plaatsen gebroken en die avond konden ze hem niet meer opereren, maandag mag hij terug keren.



Zo zie je maar dat het niet altijd goed afloopt.

Ik vermoed dat er 6 a 7 triatleten serieus gekwetst waren door te vallen met de fiets, en daardoor de wedstrijd niet meer konden verder zetten.

Arno laat weten dat hij de nieuwe trainingen met Mayke wel al ziet zitten, maar dan wel in de fysiotherapie.

We wensen Arno heel veel sterkte en beterschap toe, en hopen hem volgend jaar terug te mogen verwelkomen op de wedstrijden en eventueel al vroeger op de trainingen.

De Moer triatlon: prachtige organisatie (vanaf briefing tot de afsluiting van de dag, er waren optredens van diverse artiesten), maar het fietsparcours was te gevaarlijk in deze weersomstandigheden.